

drejer sig om, medens vi i øvrigt staa over for den aldeles overvejende Del af Landets Eksportørers Interesser, saa siger jeg rigtig nok, at disse Interesser ere for smaa til at veje op derimod og bør aldrig komme i Betragtning, naar det drejer sig om vort Lands bærende Erhverv, det Erhverv, der tilvejebringer saa godt som hele vor Eksport.

Jeg har hermed afsluttet de Bemærkninger, jeg har haft at gøre. Hovedpunktet i den hele Sag vil, som før nævnt, blive behandlet af en anden, som dertil medbringer mere Sagkundskab, end jeg raader over.

Staarp: Jeg tør forudsætte, at det vil være ærede Medlemmer bekendt, at Hr. Konsulent Faber paa de jydste Landboforeningers Delegeretmøde i Aarhus holdt et Foredrag, der var, om ikke just beregnet paa, saa dog vel stiftet til at berolige Landmændene lige over for den Vengstelse, de have næret med Hensyn til Fremtidsudsigterne for deres to vigtigste Produkter, Smør og Flæst. Da jeg ingenlunde deler denne Hr. Konsulentens Opfattelse af denne Sag, og da den staaar i den nøjeste Forbindelse med den Forespørgsel, her er fremme, skal jeg tillade mig at berøre den lidt nærmere. Ærede Medlemmer ville maaske sige: Hvad vedkommer det egentlig denne Forespørgsel? Dertil vil jeg sige: Det gør det i allerfuldeste Maal, thi naar Landbruget gentagende har stillet Fordringer om en Forbedring af vore Transportforhold mellem Eghjerg og England, som jo egentlig er vort Hovedmarked for Smør og Flæst, har det været i den Erkendelse, at der kun er een Maade, hvorpaa vi kunne tænke os i Fremtiden at sikre os Pladsen paa det engelske Marked, og det er ved at lave vore Produkter saa fine som muligt og saa gode som muligt. Men det har tillige ogsaa været i den Erkendelse, at vi paa det engelske Marked have to meget farlige Konkurrenter, det australske Smør og det irske Flæst. Saa kommer Landbrugets bestiftede Talsmand og fortæller, at der er Fred og ingen Fare, vi behøve ikke at frygte hverken for Irland eller Australien. Man kunde altsaa let ved en saadan Fremstilling faa Indtrykket af, at Landbrugets Fordringer vare ubillige og utidige, og det er det, jeg nødig vilde have. Disse Hr. Fabers Udtalelser kunde ogsaa svække den Interesse, der næres for det vigtige Eksportspørgsmaal. Jeg skal derfor nu tillade mig ganske kortelig at berøre disse Udtalelser for at godtgøre, at hans egne Dplysninger staa i den mest komplette Modstrid til de Tabeller, der ere fremsførte. Hvad Smørret angaar, oplyste Hr. Faber, at det au-

stralste Smør ikke længer stod som en Trusel mod det danske Smør, men at de nærmest stode som Konkurrenter over for Margarinen. Ja, det havde været uhyre behageligt, hvis det havde været rigtigt. Det vilde have været uhyre behageligt og af stor økonomisk Interesse for os stakkels betrængte Landboere, men det forholder sig ikke saaledes. Det viser sig, at i Tidrummet fra 1ste September 1893 til 31te August 1894 er der blevet tilført det engelske Marked af australsk Smør 272,104 Cwt., og i samme Tidrum 1894—95 blev der tilført det samme Marked 334,277 Cwt., altsaa en Stigning i Tilførselen paa 62,173 Cwt. Dette Tal synes jeg virkelig viser, at man i England gerne modtager og konsumerer det australske Smør. Jeg skal nu gaa over til at vise, at det australske Smør konkurrerer med Margarinen, er lige saa strøbeligt og lige saa urigtigt. Det har nemlig vist sig, at det australske 1ste Klases Smør har opnaaet en Pris, der kun ligger 5—10 sh. pr. Cwt. under den Pris, der gives for dansk Smør, og dog siger Konsulenten, at det nærmest konkurrerer med Margarinen. For at give det høje Ting en klar Forestilling om denne Konkurrences Karakter skal jeg blot nævne følgende faktiske Dplysninger, idet jeg drager en Sammenligning mellem den Pris, der er givet for dansk Smør, australsk Smør og Margarine. Det viser sig da her, at der i 1894 i det første Kvartal er betalt for dansk Smør 120,7 sh. pr. Cwt. gennemsnitlig, og i samme Kvartal 1894 betalt for dansk Smør 69 sh. pr. Cwt., og i andet Kvartal betalt henholdsvis 101,5 sh., 94 sh. og 62 sh., og i tredje Kvartal 103,5 sh., 78,4 sh. og 60 sh., og i fjerde Kvartal 117,6 sh., 108,8 sh. og 58 sh. Gaa vi nu over til 1895, viser det sig, at i det første Kvartal af 1895 har dansk Smør kostet 106,6, australsk Smør 96,8 og Margarine 53 sh. Jeg kan nu ikke begribe eller forstaa, hvorledes Konsulenten er kommen til det Resultat, at australsk Smør konkurrerer med Margarine, det er mig uforstaaeligt, naar det høje Ting erindrer, at der her er en Prisforskel i første Kvartal 1894 paa 6,7 sh. mellem dansk og australsk Smør, og der er en Forskel paa 45 sh. mellem australsk Smør og Margarine. — Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at oplæse flere Tal, men jeg har blot villet fremhæve dette for at paavise, hvor misvisende Konsulentens Dplysninger have været paa dette Omraade, og danske Landmænd maa ingenlunde staa sig til Ro paa Basis af de Dplysninger, der ere fremkomne